Vineri, 13 Noiembrie, 2026
†) Sf. Ier. Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului, și mama sa, Sf. Antuza

1 Tesaloniceni 5

9 Că Dumnezeu nu ne-a rânduit spre mânie, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

10 Cel ce pentru noi a murit pentru ca noi – ori de veghem, ori de dormim[1] – împreună cu El să vieţuim.

11 De aceea, îndemnați-vă unul pe altul și unul pe altul zidiți-vă, așa cum o și faceți.

12 Dar vă rugăm, fraților, să-i aveți în cinste pe cei ce se ostenesc între voi și sunt mai-marii voștri întru Domnul și vă dojenesc[2];

13 și pentru lucrarea lor să-i socotiți vrednici de prisoselnică iubire. Fiți cu pace între voi.
[...]

24 Credincios[3] este Cel ce vă cheamă; El o va face.

25 Fraților, rugați-vă pentru noi.

26 Pe toți frații îmbrățișați-i cu sărutare sfântă[4].

27 Vă conjur întru Domnul: scrisoarea aceasta s'o citiți tuturor fraților.

28 Harul Domnului nostru Iisus

---

[1] Aici „a dormi" are sensul de „a fi adormit" (întru Domnul). Dar poate fi și somnul natural în timpul căruia lucrează rugăciunea neîntreruptă (a minții în inimă).

[2] = Vă aduc aminte de ceea ce ați uitat.

[3] = Devotat; fidel cuvântului dat; cel ce-și ține promisiunea.

[4] Sărutarea liturgică, practicată și'n zilele noastre de preoții altarului, precum și de credincioși în ziua Învierii, la Paști.

Hristos să fie cu voi! Amin.

Luca 12

2 că nimic nu este acoperit care să nu se descopere și nimic ascuns care să nu fie cunoscut.

3 De aceea, câte ați spus la întuneric se vor auzi la lumină; și ceea ce ați vorbit la ureche, în cămări, se va propovădui de pe acoperișuri.

4 Dar vă spun Eu vouă, prietenii Mei: Să nu vă temeți de cei ce ucid trupul și după aceea nimic mai mult nu pot face.

5 Vă voi arăta însă de cine să vă temeți: Temeți-vă de acela care, după ce a ucis, are putere să arunce în gheenă; da, v'o spun Eu vouă, de acela să vă temeți!

6 Nu se vând oare cinci vrăbii cu doi bani? Și nici una din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu;

7 cât despre voi, și perii capului vostru, toți sunt numărați. Să nu vă temeți: voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

8 Dar vă spun: Pe tot cel ce Mă va mărturisi pe Mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului îl va mărturisi înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

9 Iar cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

10 Oricine va spune un cuvânt împotriva Fiului Omului, va fi iertat; dar cel ce va blasfemia împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat.

11 Iar când vă vor duce în sinagogi și la dregători și la stăpâniri, nu vă îngrijiți cum sau ce să răspundeți sau ce să spuneți,

12 că Duhul Sfânt, în chiar ceasul acela, vă va învăța ce trebuie să spuneți".[5]

Tâlcuire

„Nu vă temeți de cei care ucid trupul și după aceasta n-au ce să mai facă. Vă voi arăta însă de cine să vă temeți: Temeți-vă de acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce în gheenă; da, vă zic vouă, de acela să vă temeți." Cea mai mare frică a noastră este moartea. Domnul spune, însă, că frica de Dumnezeu trebuie să fie mai mare decât frica de moarte. Atunci când împrejurările cer fie să ne pierdem viața, fie să ne împotrivim imboldurilor fricii de Dumnezeu, mai bine

[5] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

să mori decât să treci peste frica de Dumnezeu; fiindcă dacă treci peste frica de Dumnezeu, după moartea trupească, de care oricum nu ai să scapi, o să ai parte de o altă moarte, mult mai cumplită decât cele mai cumplite morți trupești. Dacă am avea mereu în minte acest lucru, frica de Dumnezeu nu ar slăbi nicicând în noi și n-am săvârși nici un fel de fapte potrivnice fricii de Dumnezeu. Să presupunem că ne tulbură patimile. Întărâtându-se ele, conștiința, îmboldită de frica de Dumnezeu, cere să le stăm împotrivă; a nu face pe placul patimilor pare că e totuna cu despărțirea de viață, cu omorârea trupului. Ca atare, când iau naștere aceste simțiri smintitoare și încep să clatine conștiința, grăbește-te să deștepți în tine frica de Dumnezeu și frica de judecata lui Dumnezeu cu toate urmările ei. Atunci, amenințarea morții mai cumplite va alunga amenințarea morții mai puțin cumplite și îți va fi ușor să aperi cerințele datoriei și ale conștiinței. Iată cum se împlinește spusa înțeleptului: „Amintește-ți cele mai de pe urmă ale tale, și în veac nu vei păcătui”.[6]

---

[6] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*